

се къпе: Но рѣка та течащи со силно теченіе, завлече и удави момче то. Баща та же видѣвши това влезна у вода та да избави сына си отъ бѣдствіе то, но и него силно то теченіе завлече, щото нечаянно и двама та завлече и удави.

Така и ты, о царю, самъ себе ще погубишь, ако не погубишь сына си: защо, слѣдъ малку време онъ ще стане, и ще те убіе, и ще ти земе и царство то. Тыя думы царь чувши, наполни се сосъ гнѣвъ, и заповѣда пакъ да убіятъ сына му.

Отхожда вторый философъ да раздумува царя.

Чувши вторый философъ царско то изреченіе противу сына си, отиде предъ царя, и поклонивши му ся, по обычаю, рече му: царю живъ бѣди во вѣки. Разумѣхъ защо си изрекль противу сына си смерть: Тѣмже рабски говоримъ твоей державѣ, защо, ако бы и сто сынове да имаше, не ти подобаваше да убіеши нити едного отъ нихъ, а найпаче безпричина: а камоли имающи едного единороднаго сына, чій то животъ тебе да сохраниявашъ сосъ големо опаство; Прочее, о владыко, не слушай тая лукава и лъжлива жена, коя то оклеветава сына ти, и не убивай го неправедно безъ испытаніе: защо послѣ ще се раскаеши, обаче не щещь да се ползувашъ: и со слезы и въздыханія многу ще